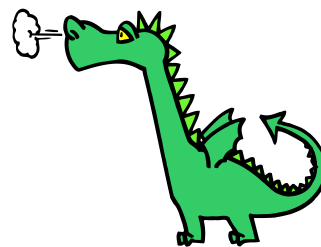
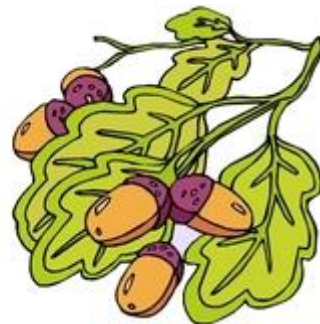

SÁRKÁNYFOG

A szilágysomlyói Báthory István Általános Iskola diáklapja
Tizennegyedik évfolyam, 2014 ősz-tél

Mentovics Éva: Tölgyfalevél dala

Nemrég még zöld levél
voltam,
tölgyfaágon himbálóztam.
Virágok közt nevelkedtem,
egyre nagyobb, zöldebb
lettem.

Kis méhecskék zsongtak
körbe,
néztem magam
víztükörbe'.

Később virágaim helyett
ágamon makk nevelkedett.

Zöld volt, apró, mint egy
babszem,
élvezettel nézegettem.
Kalapjukból előbújva
ott billegtek egy csokorba'.

Híztak, nőttek,
megbarnultak,

s egymás után mind
lehulltak.
Közben én is öregedtem,
zsugorodtam, töpörödtem.

Színem barna, hangom
csörgő -
hátára vesz őszi szellő.
Felkap, reptet a magasba,
s aláhullok az avarba.

II. osztály

MÁSODIKOSOK SULIBUSZAI

Megérkezett az ősz, megkezdjük a munkát. Már első nap beszálltunk az iskolabuszba, hogy elinduljunk a Tudás Vára felé. Olyan sokan vagyunk, hogy 9 iskolabuszra volt szükségünk. Ebből küldünk egy kis ízelítőt,

Az első nap az iskolában nagyon jó volt. A tanító néni nagyon szép osztályteremmel várt. Egy nagyon tanulságos mesét mondott.

Zsigó Anasztázia Viktória

Lelkesen vártam az iskolát. Jó volt találkozni a barátaimmal, de még jobb a tancsival. Tetszett a mese és a kis meglepetések, amivel készült nekünk.

Nekem nagyon tetszett az első nap. Boldog voltam amikor újra találkoztam a tanító nénivel és a barátokkal. Az idő is nagyon szép volt. Egy kicsit azért sajnálom, hogy elrepült a gondtalan vakáció, amikor sokat játszodhattam. A tanító néni kedvesen fogadott, egy szép mesét is mondott nekünk, amiből megértettük, hogy tanulni öröm, és jó tanulást kívánt nekünk.

Tőtös Ádám

Első nap az iskolában nagyon jól telt. Sok meglepetés várt minket. Új padok, szép osztály várt miránk. Az osztálytársaimmal való találkozás is jó volt.

Kulcsár Henrietta

Nagyon jó volt első nap! A tanító nénitől kaptunk lufit és egy elefántot, aminek az ormánya trombita volt. A tanító néni egy mesét is mondott. Én nagyon vártam a sulit. Tanultunk is egy kicsit és épp ez volt a legjobb része a sulikezdesnek. A tudás öröm!

Orosz Alexandra

Én jól éreztem magam az iskolában. Örültem, mert találkoztam a tanító nénivel.

Lucza Aliz Renáta

Megkezdődött az iskola. Az első nap találkoztam a tanító nénivel, a barátaimmal, akiknek nagyon

örültem.

Kutasi Bencze

Az első nap az iskolában minden gyerek vitt a tanító néninek egy csokor virágot. A tanító néni mondott egy mesét, amelyik egy kiselefántról szólt, aki nem ment iskolába. Mi elkészítettük sípolós ormánnyal.

Budai Márk

Ma az első nap észrevettem, hogy minden megváltozott. Az osztálytársaim nagyon megnőttek. Az osztályom gyönyörű, biztos sok munka volt vele.

Tőtős Petra Júlia

Találkoztam a tanító nénivel és az osztálytársaimmal. A tanító néni nagyon tanulságos mesét mondott, hogy iskolába kell járni, és tanulni öröm.

Smaltig Andrea

Vártam az első napot az iskolában, hogy találkozzak a barátaimmal és a tanító nénivel. Nagyon örültünk egymásnak. Ez a nap nagyon hamar eltelt, és nem is tudtunk játszani.

Egri Kriszta

Bocor Claudia, II. o.

Campan Dávid, II.o.

Ősz koszorú-madárijesztő

III. osztály munkája

Márton napja

III. osztály munkája

Megy az ős, jön a tél

Ősz volt, ős volt,
De már vége.
Hideg tél jön
Most már ide.

Rossz idő és havazás,
Nem eső és szélfúvás.
Vastag ruha, sapka, sál
Bakancs, kesztyű, bunda vár.

Hó, fagy s jégeső
Ünnepekre idejő.

Ilyenkor csak ráadás
Hogyha jön a Mikulás.

Macska didereg a hóban,
Mert kint bizony nagy hideg van.
Bent a házban nagy a meleg
Aludni is alig lehet.

A kandalló csak puffog s pattog,
A kéményből füst gomolyog.
Hideg télnek ez a műve
Meghülés ennek a bűne.

Tőtös Kriszta, VIII. A

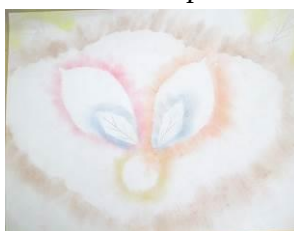
I. osztály munkája

Kékbálnák dióhéjból

III. osztály munkája

Rókaportré

Kovács Tamara, III.o.

III. osztály munkája

Kovács Kristóf, III. o.

II. osztály munkája

Együtt lenni jó !

Az elsősök és hatodikosok közös Mikulása Márton Gabriella és Boda Ibolya tanárokkal.

Karácsony

Itt van már a karácsony,
Valóság ez vagy álom?
Angyaloknak lágy hangjától
Visszhangzik a város.
Kis szobában zöld fenyő áll,
Gyönyörű szép dísszel

Sok kis gyermek várva várja,
Hogy ünnepelhesen.

Eljött a karácsony,
Vidám vagyok nagyon,
Családommal együtt
Boldog Ünnepet kívánok!

Kulcsár Henrietta Vivien-II. Oszt.

Karácsonyi képeslapok

III. osztály munkája

I. osztály munkája

Csillagszóró szórja fényét,
Kíván melegséget, békét.
Angyalka száll házatok felett,
Hogy átadjon egy üzenetet;

BÉKÉS, BOLDOG KARÁCSONYT KÍVÁUNK NEKTEK.

ÜNNEPI KÉSZÜLŐDÉS

A rénszarvasok ünnepi készülődése

III. osztály munkája

Krumplisaláta készítése III. osztály/fiúk

Tortasütés III. osztály / lányok

Utazás a világűrbe

Ambrus Viktória, III. o.

Ilyés Erik, III.o.

Kozma Kulcsár András, III.o.

A Szederinda citeraegyüttes Betlehemes játéka

A Szederinda citeraegyüttes kezdő csoportjába tizennégy II. és III. osztályos gyerek jár. Széman Rózsa, az együttes vezetője segítségével, a gyerekek Betlehemes játékot tanultak be és nagy sikerrel több alkalommal is bemutatták Szilágysomlyón, Zilahon és Szilágycsehben.

Betlehemezés

Karácsony délutánján elindultunk betlehemezni, két csoportot alkotva. Nagy öröm volt számomra, hogy én is részt vehettem benne néhány iskolatársammal együtt. A családok, ahova elmentünk, nagyon kedvesen fogadtak bennünket. Minden egyes háznál volt alkalmunk megpihenni, mert mindenhol megkínáltak valamivel. Sötétedés után váratlanul egy kocsiból megszólított minket egy néni és arra kért meg bennünket, hogy menjünk el vele a kórházhoz és ott is adjuk elő a Betlehemet az Ő édesanyjának, mert az betegen feküdt. Nagy öröm volt számunkra, hogy a beteg nénikének örömet tudtunk szerezni szerepünk által. Nagyon sok helyre elmentünk. Utoljára iskolánk hitoktatójánál voltunk, ahol átöltöztünk és ahonnan közösen indultunk el az éjféli szentmisére.

Nagyon jó élmény volt ez számomra és a többiek számára is. A Betlehemezés által sok családhoz eljutottam és így sok embert megismerhettem. Nagyon remélem azt, hogy a jövő évben is mehetek a betlehemesekkel.

Szücs Elvira, VI. oszt.

Árpád-házi Szent Erzsébet nyomdokain

Jézus tanítása szerint” *Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.*” Jn 15.13 Magyar történelmünkben az Árpád házi királyok közül többen is megfelelő erkölcsös és példamutató életet éltek mely által szentté váltak. Hasonló magatartása volt Árpád-házi Szent Erzsébetnek, aki királynéi titulusa ellenére nagy figyelmet fordított a krisztusi tanítás elsajátítására és gyakorlására. Talán nem is túlzás, ha kijelentem, hogy a Mi történelmünk számára Ő volt az a személy, aki elsődlegesen nagy hangsúlyt fektetett a szociális munkára és gondozásra. Sok beteget, rászorultat, öreget, nélkülözött és egyéb nehézségekkel küszködő embert segített. Hála Istennek ez nagyon szép és nagyon jó, mert tovább vitte a krisztusi tanítást - példát mutatva nekünk is, hogy mi is eképp cselekedjünk a perifériára kitzsított emberekkel szemben. Sajnos sok esetben a mai világgal kapcsolatosan azt tapasztalom, hogy sokat beszélünk, de keveset cselekszünk. A legjobban Jakab apostol soraival tudnám éreztetni a dolog lényegét és súlyát: „*Mit használ, testvéreim, ha valaki azt mondja, hogy hite van, de tettei nincsenek?*” Jak 2.14. “*A hit is, ha tettei nincsenek, halott önmagában.*” Jak 2.17 A régi bölcs mondás szerint “sok beszéd szegénység” amit én picit tovább bővítek, és így folytatnám tovább: “és kevés cselekvés”. Ha a múltunk nagyjai életre kelnének, sokszor azt gondolom, hogy helytelenítenék azt, hogy mi csak beszélünk Róluk, a tetteikről, de nem követjük a hétköznapiakban, a gyakorlatban az Ő példamutatásukat, és nem éljük meg azt, amit anno Ők tettek. Biztos vagyok benne, hogy a jelenben arra buzdítanak mindenkit, hogy főképp ne csak a szavak terén emlékezzünk róluk, hanem minél inkább a tettek mezején. Ezen

okból kifolyólag az idei Szent Erzsébet nap alkalmából idősök, magányosak meglátogatását tettük a diákokkal. A látogatás alkalmával rávezetés alkalmazása által igyekeztük közösen felfedezni azt, hogy ki milyen módon tudna részt vállalni a környezetében élő rászoruló emberek megsegítésében. Azt tapasztaltam, hogy a gyermekek nagy szeretettel sorolgatták a különféle szociális segítségeket. Adja Isten, hogy megmaradjon bennük ez a lelkiület, mert akkor egészséges szociális érzékenységük lesz minden időben. Viszont sok esetben tapasztalom azt is, hogy a szülői túlbuzgóság, - mely által igyekszik mindent megadni csemetéjének és olyan körülményeket teremti, hogy a gyermeknek semmit sem kell cselekednie a kérelme megvalósítása érdekében - egyszerűen kiöli a gyermekből a munkát, a segítő képességet és a kötelességtudatot. Olyan látszatot, világképet mutat be neki, mintha bármi elérhető lenne erőfeszítések nélkül, mintha az teljesen normális és természetes lenne, hogy bármit munka nélkül megkaphat. Sajnos sok esetben azért kezdenek egyre nagyobb teret nyerni az öregotthonok, mert a gyerekek is, akik már felnőttek lettek, igyekeznek mindent megadni szüleiknek (anyagi téren), viszont ami a leglényegesebb: a beszélgetés, a szeretett személlyel eltöltött idő, és minden, ami ehhez kapcsolódik, azoktól fosztják meg őket. Ne csodálkozzunk a jelen világon, ha nem figyelünk oda múltunk nagyjaira és a krisztusi tanításra, mely mindennél jobban az embert helyezi előtérbe és középpontba nem pedig mást. Induljunk és járjuk az emberközpontú utat, éljünk ennek fényében, szellemében, hisz csak ez az egyedüli egy és igaz út, ami közel visz minket a felebarátunkhoz és nem utolsó sorban az üdvösségünkhöz.

Józsa Nándor Levente, vallástanár

Kisiskolások a Fürkész helyesírási és nyelvhelyességi versenyen

A nagyváradai Diákokért Egyesület immár ötödik alkalommal szervezi meg a **Fürkész helyesírási és nyelvhelyességi versenyt**. Tizennégy megye (Arad, Beszterce, Bihar, Brassó, Fehér, Hargita, Hunyad, Kolozs, Kovászna, Máramaros, Maros, Szatmár, Szilágy, Temes) és Bukarest több mint 5000 I–IV. osztályos diákja mérhette össze tudását az első fordulón, a körzeti szakaszon. Közülük **478 tanuló megyénkből**, a következő településekről: Désháza, Kémer, Kraszna, Magyargoroszló, Mocsolya, Sarmaság, Selymesilosva, Somlyóújlak, Szilágybagos, Szilágyballa, Szilágyborzás, Szilágycseh, Szilágyfőkeresztúr, Szilágylompért, Szilágypanit, Szilágynagyfalu, Szilágyperecsén, Szilágysámson, Szilágysomlyó, Szilágyzovány, Varsolc, Zilah.

December 6-án, négy helyszínen, Zilahon, Szilágysomlyón, Szilágycsehben és Sarmaságon zajlott a verseny. Diákjainknak, korcsoportonként különböző nehézségű, játékos feladatokkal kellett megbirkózniuk, melyre I–IV. osztályban hatvan perc állt rendelkezésükre. Versenyzőink szép eredményeket értek el (lásd a www.diakokert.ro honlapon). Ügyességükért, nagyszerű munkájukért, dicséret illeti őket, és felkészítő tanáraikat egyaránt.

Minden körzetből és minden évfolyamról a résztvevők 25%-a jut tovább a megyei szakaszra, amely február 28-án kerül megrendezésre Szilágysomlyón.

Jó fürkészést! Kitartást, szorgalmat, sok sikert a következő fordulóra!

*Márton Gabriella,
az I-IV. osztály Fürkész versenyének Szilágy megyei szervezője*

IV. OSZTÁLYOSOK BESZÁMOLÓJA NÉHÁNY VERSENYRŐL

Fürkész helyesírási és nyelvhelyességi verseny

Kedves gyerekek !

December 6.-án volt a Fürkész helyesírási és nyelvhelyességi verseny első fordulója.

A IV. A osztályból Bóti Vivien – Éva , Horváth Kristóf-Mátyás, Lőrincz Timea, Vári Otilia-Kamilla és én, Ianicicau Andrea voltunk.

Ebből sajnos Horváth Kristóf-Mátyás és Vári Otilia-Kamilla nem értek el a továbbjutáshoz szükséges pontszámot.

A többiek a következő pontszámot értek el, a maximális 150 pontból:

Bóti Vivien – Éva:123 pont

Horváth Kristóf-Mátyás:107,5 pont

Ianicicau Andrea:133 pont

Lőrincz Timea:133,5 pont

Vári Otilia-Kamilla:66 pont

A következő, vagyis a második forduló 2015. február 28- án lesz, a harmadik forduló pedig 2015 április 24- 25-én .

Ianicicau Andrea, IV. osztály

KRIZA JÁNOS Mesemondó Verseny 2014

Hetekkel korábban meg volt hirdetve a mesemondó verseny. Aki úgy gondolta, hogy tehetséges, feliratkozhatott, hogy részt vegyen.

Ki kellett választani egy népmondát, amelynek az elmesélése nem haladhatta meg a három percet.

Az osztályból négy gyerek vett részt, és a többi tagozatról is jöttek gyerekek. Zilahon volt tartva, a környékbeli iskolákból is sokan részt vettek.

A gyerekek izgultak, izgatottan várták a verseny kezdetét. Mindenki magában titkon azt remélte, hogy hátha sikerül az első helyet megszerezni.

Elkezdődött a verseny, szebbnél- szebb mesék hangoztak el.Volt ott minden: furfangos mese, varázsmese, vicces mese. Nehéz volt a zsüri dolga. Mindegyik mesének meg volt a maga varázsa, de a verseny azért van, hogy helyezetteket osszanak. Így hát lett első, második, harmadik helyezett, dicséret, részvételi díj. A szilágysomlyói Báthory István Általános Iskola is büszkélkedhet első -, második díjassal és sok részvételi díjjal is.

A mi osztályunból, a negyedikesek közül Bóti Vivien-Éva kapott dicséretet.

A verseny célja az, hogy tanuljunk egymástól és mindig arra törekedjünk, hogy jobbak legyünk, mint előzőleg.

Horváth Kristóf-Mátyás, IV.osztály

Mesekenguru

A Mesekenguru verseny mindig a kedvenc versenyeim közé tartozott.

A legutóbbi Kenguru verseny december 5 –én volt, ami a másodikos tanteremben zajlott.

Kaptunk egy mesefüzetet, amiben két mese volt leírva. Az első meséből a második osztály dolgozott, és a másikkól pedig a harmadik és a negyedik osztály.

Beültem a padba és elkezdődött a verseny. A mesének, amit elolvastam a címe **A szegény és a gazdag ember** volt. Miután elolvastam amesét, bekarikáztam a helyes válaszok betűjelét a mesefüzetbe, majd a tesztlapon is.

A mese nagyon tanulságos volt. Voltak becsapós kérdések is, de mindegyikre tudtam válaszolni.

Aki befejezte a versenyt, azt megjutalmazták pár csokival és egy könyvvel.

Meleg Dávid, IV. osztály

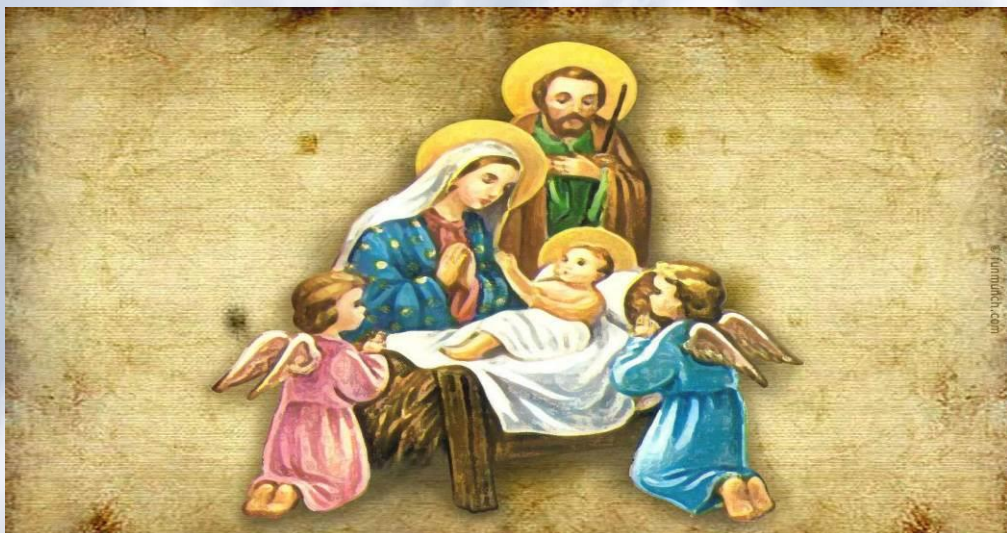
Az öreg, jóságos Bálog bácsi

Élt egyszer egy ember, akit Bálognak hívtak. Ez az ember egy kis falucskában élt. Oly jóságos volt, hogy mindenki csak így emlegette: „az öreg jóságos Bálog bácsi”. A hajléktalanokat megvendégelte, a koldusoknak ételt adott, a fáradt vándorokat befogadta. A madaraknak magokat szórt az ablaka elé. Családját, gyermekeit ritkán látta, mivel azok elég távoli városban éltek, így hát egyedül, magányosan teltek napjai. Nem járt soha iskolába, magától tanult meg írni, olvasni. Esténként egy kis csésze kávé mellett egy kis lámpácska mellett olvasgatott.

Most karácsony közeledett. Egy nap volt csak hátra. Az öreg most is szokása szerint, elővett egy nagy poros könyvet a polcra, töltött magának egy csésze kávé, felgyújtotta lámpácskáját, feltette szemüvegét és olvasni kezdett. Éppen Jézus születéséről olvasott, azt, hogy miként született meg egy rongyos istállóban, mert senki nem adott neki szállást. Tízszer is felsóhajtott: „bárcsak jött volna énhozzám, én szívesen adtam volna neki szállást, sőt még ajándékot is!” Azután csendesen elaludt. Álmában az Úr így szólt hozzá: „hallottam, hogy azt kívántad, hogy látogasson meg téged Jézus. Holnap kora reggel ülj az ablak elé, majd fog meg fog érkezni Jézus, te majd hívd be! Azonban, ha nem hívod Őt be, akkor elmegy és nem jön vissza.” Bálog még hajnal előtt felkelt és az ablakba ült, így várta Jézust. Kora reggel egy utcaseprő jelent meg, aki a kezét fűdögálta, mert megfagyott a hidegtől. Bálog meglátta és behívta, hadd melegedjék meg és megkínálta egy csésze finom kávéval. Bálog bácsi elbeszélte neki, hogy kit vár, de az utcaseprő még soha nem hallott Jézusról. Elment az utcaseprő és Bálog bácsi visszaült az ablakba. Nemsokára egy asszony haladt a ház előtt, kezében egy kisgyerekekkel, aki nagyon sírt, mert fázott. Bálog őt is behívta és a kisgyereket megetette tejjel, s egy pár cipőt adott neki. Az asszony hálásan megköszönte a megvendégelést és újra útnak indult. Az öreg kiállott az ajtóba és tekintetével kísérte az úton az asszonyt, míg el nem tűnt a szeme elől. Az emberek templomba mentek, mind nyájasan köszöntették: „Jó reggelt és Boldog Karácsonyt Bálog bácsi!” Ő is köszönt mindegyiknek, de egy kicsit szomorú volt, mert Jézus még mindig nem érkezett meg. Egyszer néhány koldust vett észre, akiknek két-két szelet kenyeret adott és egy-egy alamizsnát tett a markukba. Közben beesteledett, de Jézus mégsem érkezett meg, így Bálog bácsi nagyon reményvesztetten és csalódottan merült álomba. Álmában az Úr így szólt hozzá: „Ne légy szomorú Bálog bácsi, mert elküldtem fiamat hozzád és te mindkét alkalommal megvendégelted, ezért gazdagon leszel megjutalmazva az én országomban, a Mennyben!”

Bálog bácsi nem is volt szomorú többet, másnap boldogan végezte munkáját, így ment ez egészen addig amíg meg nem halt, s az Isten országába nem érkezett.

Boros Erzsébet, VII. A

A SZÍNJÁTSZÁS

2013 nyár elején hirdette ki az igazgatónő, hogy a vakációban drámatábor kerül megrendezésre az iskolánkban. Mindig is érdekelt a színjátszás és mondván: „legalább nem fogok unatkozni”- az elsők közt feliratkoztam. A tábort két nyírbátori lány tartotta, akik már több éve az ottani színjátszócsoporthoz tartoztak. Első nap kishíján elkéstem, mivel már elszoktam a mindennapos koránkeléstől, de végül csak megérkeztem. Elég sokan gyűltünk össze és a kezdeti lámpaláz ellenére hamar feloldódtunk és összekovácsolódtunk.

Egy héten keresztül délelőttönként játszottunk, színészmesterséget tanultunk és az idő pillanatok alatt elrepült. Délutánonként próbáltunk a szombati előadásra. *Adrian Mole titkos naplóját* adtuk elő Sue Townsendtől, a csapatunk neve, pedig a Csirkefogók lett. Végül eljött a szombati nap, többször is elpróbáltuk a darabot a fellépés előtt, aztán plakátokkal hirdettük az eseményt. Az egész csapat izgult az előadás előtt, hiszen ez volt az első szereplésünk. De a nézők szerint nagyon ügyesek voltunk, sok dicséretet zsebelhettünk be, ami jót tett az önbizalmunknak.

Ezzel a darabbal egy különdíjat és egy második helyezést is magunkénak tudhattunk színjátszó versenyeken.

Idén nyáron is újból nekiálltunk, ezúttal a *Minden egér szereti a sajtot* című darabot adtuk elő. Október végén részt vettünk a Parciumi Diákszínház Fesztiválján, Szilágycsehben, ahol nem lettünk dobogósok, viszont az egyik egérkénk, Mák Orsolya különdíjban részesült. Novemberben pedig egy zilahi versenyen a harmadik helyezést értük el, aminek nagyon örültünk.

A Csirkefogók sokat jelent számomra, a drámatábor alkalmával megismerhettem Adrit és Borcsát, valamint jobban összebarátkoztam néhány iskolatársammal is. A nyári szünet e része mindig kellemesen telt, sok nevetéssel.

Ángya-Sipos Stefánia, VII. A osztályos tanuló

Fehéret, feketét, tarkát...

Azt hittem vége van már,
hogy odaveszett minden.
Rózsaszál tövisei szúrnak, bár
semmi sincsen vészen.

Fehéret, feketét, tarkát
láttam messzi földön,
De törödni miért vele hát?
ha nincs ki velem is törődjön.

Gonosz, fekete árnyékok
messzi földről követtek,
S hol vannak a barátok,
kik régen ilyenkor segítettek?

Elhagytak, s elmentek
álmaim porba tiporva.
S talán mindent elkövettek,
hogy így legyek összeomolva.

Oh, tövis, ne szúrd hát
íly erősen szívemet!
S életemnek sorsáról
ne fess le képeket!

Azt hittem vége van már,
mert barátok nincsenek.
Árnyékkal társalgok, kár,
de csak ez maradt énnekem.

De egyszer tán
látok majd ismét feketét, tarkát,
S egy barátom hangja
cseng ismét fülembe hát.

Fehéret, feketét, tarkát
álmomban is láttam.
Messzi földön jártam,
s ismét barátokra találtam.

Tőtös Kriszta, VIII. A

Újév

Újév volt és az is lesz,
Minden ember csodát tesz.

Idő múlik, gyorsan pereg,
Lassan én is cseperedek.

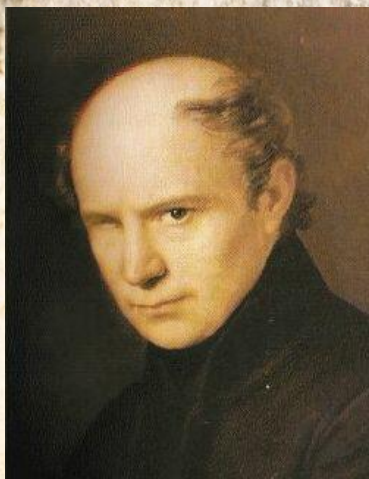
Újabb élmény, újabb remény
Minden ember ebben remél.

Csalódás, szerelem mind ez mit ér?
Ha nincsen benned egy csöppnyi remény.

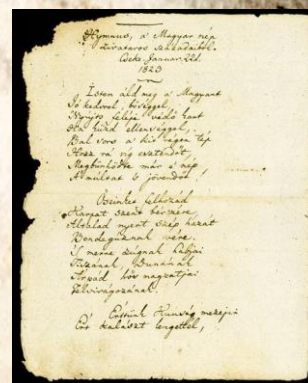
Pompa, pezsgő s tűzijáték
Minden éven ez a játék.

Csak az számít, hogy ép legyél
Családod, s te boldogan élj.

Tőtös Kriszta, VIII. A

A MAGYAR KULTÚRA NAPJA A BÁTHORY ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

A magyar kultúra napja alkalmából január 22- én megemlékezést tartottunk a Báthory István Általános Iskolában.

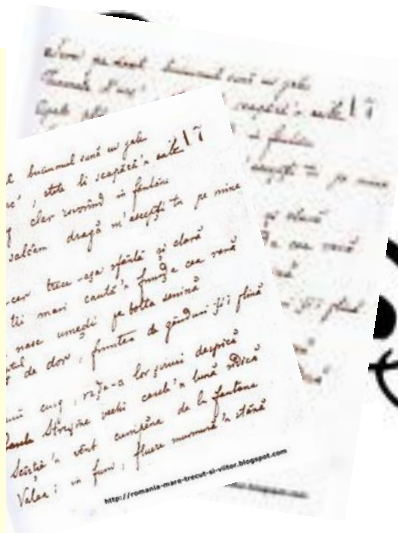
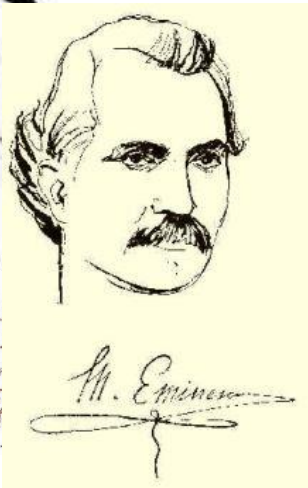
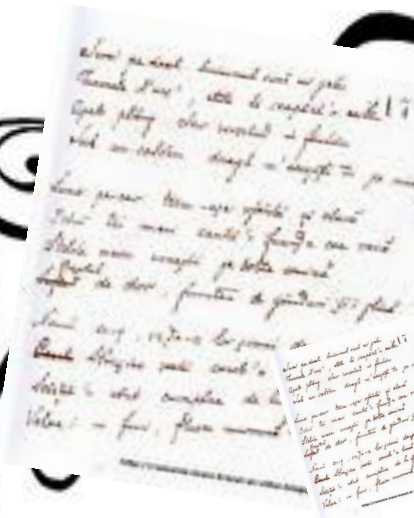
A kézirat tanúsága szerint Kölcsey Ferenc 1823 január 22- én fejezte be a Himnusz megírását, ennek emlékére e napon ünnepeljük a Magyar Kultúra Napját. Mint tudjuk, a Himnusz a magyar nemzet egyik jelképe.

Ami különleges volt ezen a napon számunkra, hogy két könyvnek öltöztetett gyerek, az iskola bejáratánál versszakaszokat osztogatott a bejövő diákoknak. Ezeket a nap első órájában az osztályban mozaikszerűen összerakták. A könyvnek öltöztetett gyerekek ruháit magyar motívumok díszítették és közte fellelhető volt e mai nap eseményének jelentősége és a himnuszunk első sora. Így sikerült minden diákot bevonni ebbe az igen fontos eseménybe. A könyvtárba a VIII. osztályos diákok a Himnusz keletkezéséről emlékeztek meg, zenés verses összeállításban megidézték a magyarság történetét. Sipos József VIII-os diák Power Point-os bemutatót tartott Kölcsey Ferenc életéről, pályafutásáról és a Himnusz születéséről és ehhez kapcsolódó eseményekről. Néhány kollégával és a gyerekekkel közösen elénekeltük a himnuszt, mely során jó érzés volt látni, hogy tanítványaink komolyan és lelkesen „teljesítették feladatukat”.

Valljuk, hogy számunkra a magyarságtudat megélése, az őseink értékeinek megismerése és megbecsülése nagyon fontos és kötelező.

Nagy Edit, könyvtáros

Somnoroase păsărele...

de Mihai Eminescu

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund în rămurele -
Noapte bună!

Doar izvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace;
Dorm și florile-n grădină -
Dormi în pace!

Trece lebăda pe ape
Între trestii să se culce -
Fie-ți îngerii aproape,
Somnul dulce!

Peste-a nopții feerie
Se ridică mândra lună,
Totu-i vis și armonie -
Noapte bună!

Jó éjszakát

Dsida Jenő fordítása

Ezernyi álmos kis madárka
Fészken lel altató tanyát,
Elrejtí lombok lenge sátra;
Jó éjszakát!

Sóhajt a forrás, néha csobban,
A sötét erdő bólogat -
Virág, fű: szendereg nyugodtan,
Szép álmokat!

Egy hattyú ring a tó vizében,
Nádas-homályba andalog;
Ringassanak álomba szépen
Kis angyalok!

Tündérpompájú éji tájon
Felkél az ezüst holdvilág;
Összhang a föld, egy édes álom...
Jó éjszakát!

Tőtös Kriszta, VIII. A

VICCEK

- Mi volt ma az iskolában, kisfiam?
- Anya, ma én voltam az egyetlen aki jelentkezett, amikor a tanító néni kérdést tett fel!
- Nagyon ügyes vagy Pistike! És mi volt a kérdés?
- Ki törte be az ablakot?

- Rajzóra van az iskolában, kérdi a tanár:
- Móricka, te mit rajzoltál?
 - Egy tehenet, ami a mezőn legel.
 - Na de Móricka, teljesen üres a papírod, hol van itt a tehén?
 - Az előbb mondtam: elment a mezőre legelni!

- A csiga mászni kezd a cseresznyefán. Az ott ülő madarak csodálkozva kérdik tőle:
- Mit akarsz te télen a cseresznyefán?
 - No, vajon? Cseresznyét akarok enni!
 - De hát még nincs is!
 - Mire felérek, éppen érett lesz.

- Halló, iskola?
- Igen.
- Uram, azért hívom, mert a negyedik Kovács Pistike nagyon náthás, nem tud ma iskolába menni.
- Rendben van. Kivel beszélget?
- A papámmal.

- Nem megyek többet iskolába.
- Miért?
- Mert olvasni nem tudok, beszélgetni meg nem hagynak.

- Petike, mondd meg, mi történt 1802-ben..?
- Akkor született Kossuth Lajos.
- Nagyon jó. És 1805-ben?
- Akkor lett hároméves.

I. osztály

Kelemen Anna, I. o.

Lázár Pardelian, I. o.

Budai Petra, I. o.

Bákai Alexandra, I. o.

Benyő Barbara, I.o.

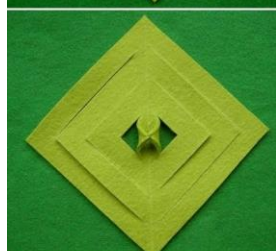
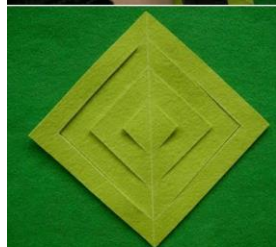
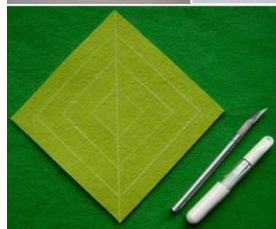

Képiró Brenda, I. o.

Ötvös Noémi, I. o

ÖTLETBÖRZE

<http://betzwhite.com/2009/12/felt-ogee-ornament-tutorial.html>

<https://www.pinterest.com/pin/376683956308919789/>

<http://cathyandkiddos.blogspot.ro/2012/12/dollar-crafts-clothespin-reindeer.html>

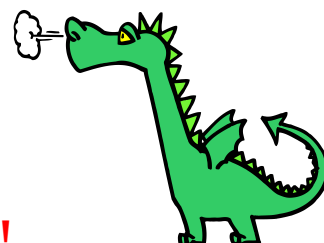

Ötleteiteket, rajzaitokat, cikkeiteket továbbra is várjuk!

Szép ünnepet!

Legyen vidám, sikeres, boldog új évetek!

Kívánjuk, hogy teljesüljenek jókívánságaitok!

Köszönetet mondunk:

*** az anyag előkészítésében segédkező kollégáknak:** Bara Jusstina, Erdei Orsolya, Józsa Nándor Levente, Lucaciu Daciana, Nagy Edit, Rác Rita, Szodorai Melinda, Vida Anna

Főszerkesztő: Márton Gabriella

Szerkesztő, tördelő: Márton Ágota